

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації

Бабича Олександра Вікторовича

**«Реалізація європейських стандартів публічного управління у сфері
забезпечення прав людини в Україні»,**

яка подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії

з галузі знань 28 – Публічне управління та адміністрування

за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування

1. Оцінка роботи здобувача у процесі підготовки дисертації і виконання індивідуального плану навчальної та наукової роботи.

Аспірант Бабич Олександр Вікторович виконав у повному обсязі Індивідуальний план виконання освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії. Освітня програма в обсязі 60 кредитів ECTS виконана у повному обсязі. Аспірант успішно склав іспити з наступних дисциплін: «Концептуальні засади сучасного наукового пізнання»; «Етика та світові засади наукової діяльності»; «Концептуальні засади розвитку публічного управління та адміністрування»; «Публічна політика»; «Управління суспільним розвитком»; «Комунікативні аспекти діяльності дослідника»; «Інформаційні технології у науковій діяльності»; «Іноземна мова в професійній діяльності дослідника публічного управління та адміністрування»; «Методологічне забезпечення досліджень в сфері публічного управління та адміністрування»; «Методологічне забезпечення освітньої діяльності»; «Управління проектами»; «Інформаційно-аналітична складова публічного управління»; «Основи наукового мовлення»; «Глобальне врядування і міжрівневі відносини у публічному управлінні»; «Демократія участі та комунікації в публічному управлінні» та пройшов педагогічну практику.

У процесі навчання здобувач набув усіх компетентностей, теоретичних знань, вмінь і навичок, визначених Тимчасовим стандартом вищої освіти третього науково-освітнього рівня за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування.

Всі заплановані види навчальних і підготовчих робіт було виконано своєчасно. Здобувач творчо і плідно співпрацював і з науковим керівником, і з викладачами кафедри протягом усього терміну навчання в аспірантурі.

2. Обґрунтування вибору теми дослідження.

Сфера забезпечення прав людини в Україні залишається однією з найбільш проблемних ділянок публічного управління, що набуває особливого значення в умовах воєнного стану та європейської інтеграції. За даними Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, у 2024 році до Офісу Омбудсмана надійшло 123 221 звернення громадян, що становить 316 звернень на 100 000 населення проти 14 у Німеччині, 45 у Польщі та 50 у Франції. Така диспропорція свідчить не про ефективність української інституції омбудсмана, а про її вимушену роль компенсаторного механізму для системно недоступних громадянам шляхів захисту прав через адміністративні органи та суди. Високе навантаження на омбудсмана відображає глибинну проблему публічного управління — нездатність основних інституцій забезпечити реальну, а не декларативну реалізацію європейських стандартів захисту прав людини.

Повномасштабна війна, що триває з лютого 2022 року, водночас загострила старі проблеми та створила нові: масове переміщення населення (понад 4,9 млн внутрішньо переміщених осіб станом на 2025 рік), різке зростання кількості осіб з інвалідністю серед військовослужбовців і цивільних, руйнування інфраструктури, що зробила фізично недоступними значну частину адміністративних установ, судів та об'єктів соціальної сфери. За даними Національної асамблеї людей з інвалідністю, лише близько 20% об'єктів

публічної інфраструктури в Україні відповідають вимогам безбар'єрності, хоча Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю була ратифікована Україною ще у 2009 році. Воєнний стан виявив не лише ресурсну обмеженість системи, а й глибинні дефекти управлінської архітектури: відсутність механізмів оперативного реагування на масові порушення прав, фрагментованість зусиль між Омбудсманом, НАДС, Радою безбар'єрності та галузевими міністерствами, домінування реактивної моделі реагування над превентивною.

Паралельно Україна вступила в активну фазу європейської інтеграції. Надання статусу кандидата у червні 2022 року та відкриття переговорного процесу у червні 2024 року поставили завдання, яке не має готових аналогів у європейській інтеграційній практиці: наближення системи публічного управління до стандартів *acquis communautaire* одночасно з веденням оборонних дій. Згідно зі звітом Європейської Комісії про прогрес України 2024 року, у сфері захисту прав людини країна отримала оцінку 3 з 5 балів — країна має певний рівень підготовки, але потребує значних зусиль. Принципи публічного адміністрування SIGMA/OECD, оцінка верховенства права за методологією Венеційської комісії, матриця ELoGE Ради Європи для місцевого врядування та індикатори ОНЧР щодо прав людини утворюють комплексну рамку європейських стандартів, відповідність яким є обов'язковою умовою вступу до ЄС. Однак Україна стикається з парадоксом: формальна імплементація європейських норм випереджає реальну спроможність публічного управління їх виконувати — і саме це визначає основну дослідницьку проблему.

Показовим є приклад Закону України «Про адміністративну процедуру» (№ 2073-IX від 17.02.2022), який набув чинності з 15 грудня 2023 року та закріпив п'ять базових процедурних гарантій (право бути вислуханим, обґрунтування рішень, доступ до матеріалів, прийняття документів у довільній формі, дотримання строків). Однак, за моніторингом Лабораторії законодавчих ініціатив, через два роки після набуття чинності закон повноцінно

застосовується менш ніж у 30% органів публічної влади, особливо потерпаючи від галузевої резистентності податкових та земельних органів, які продовжують спиратися на спеціальне законодавство. Це свідчить про необхідність розробки не нових законів, а механізмів реальної імплементації вже прийнятих норм.

Досвід країн, що подолали схожі виклики, демонструє: дієвість реалізації європейських стандартів у сфері прав людини залежить не від кількості прийнятих законів, а від якості організаційно-правового механізму їх впровадження. Естонія за 5 років (1999–2004) підвищила цифрову доступність послуг з 10% до 75% за рахунок принципу «цифра за замовчуванням»; Грузія за 3 роки (2004–2007) знизила рівень корупції в адміністративних послугах з 80% до 15% через впровадження «будинків юстиції» — аналога українських ЦНАП; Польща за 4 роки (2006–2010) підвищила довіру до судів з 27% до 52% через програму прискорення розгляду справ та підвищення прозорості. Спільним знаменником успіху є створення інституційних механізмів синхронної трансформації — таких, що поєднують нормативну, організаційну та культурну складові реформ у часі та просторі.

Прогнози щодо обсягів міжнародної підтримки України у сфері публічного управління — Council of Europe Action Plan «Resilience, Recovery and Reconstruction» 2023–2026, програма EU4PAR2, технічна допомога SIGMA/OECD — перевищують 200 млн євро на найближчі чотири роки. За таких масштабів управлінська спроможність — здатність держави абсорбувати, спрямувати та підзвітно використати ці ресурси для реальної трансформації публічного управління — стає невідкладним практичним завданням. Жодний обсяг зовнішнього фінансування не дасть сталого результату без одночасного розвитку інституцій, процедур, кадрового потенціалу, координаційних механізмів та систем підзвітності, що відповідають європейським стандартам захисту прав людини. Саме це визначає актуальність дисертаційного дослідження, у межах якого європейська інтеграція, воєнний стан та

інституційна слабкість розглядаються як контекстуальні фактори трансформації системи публічного управління, а не як її обмеження.

Метою дисертаційної роботи є теоретичне обґрунтування та розробка практичних рекомендацій щодо реалізації європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини в Україні через подолання асинхронності між формальною імплементацією європейських норм та реальною трансформацією адміністративних практик в умовах воєнного стану, інституційної слабкості та обмежених ресурсів.

Завдання дослідження:

- розкрити концептуальні основи європейських стандартів публічного управління у сфері захисту прав людини та безбар'єрності;
- систематизувати європейські моделі та інструменти публічного управління у сфері захисту прав людини;
- розробити методологію оцінки відповідності національної системи публічного управління європейським стандартам забезпечення прав людини;
- оцінити інституційний механізм забезпечення прав людини та безбар'єрності в системі публічного управління України;
- здійснити порівняльний аналіз українських та європейських практик публічного управління у сфері захисту прав людини;
- ідентифікувати системні розриви між українською системою та європейськими стандартами забезпечення прав людини та безбар'єрності;
- обґрунтувати організаційно-правову модель реалізації європейських стандартів публічного управління для забезпечення прав людини в Україні;

- розробити організаційно-правовий механізм реалізації європейських стандартів у діяльності органів публічної влади України;
- сформулювати рекомендації органам публічного управління та інститутам громадянського суспільства щодо впровадження запропонованих механізмів і заходів.

Об'єктом дослідження є процес реалізації європейських стандартів у системі публічного управління України, а *предметом* — механізми імплементації європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини та безбар'єрності в Україні в умовах воєнного стану та повоєнного періоду.

Методи дослідження. Загальнонаукові методи: системний підхід — для дослідження публічного управління як цілісної системи взаємопов'язаних елементів — омбудсмана, органів влади різних рівнів, інститутів громадянського суспільства та громадян, що дозволило розробити трирівневу модель синхронної адаптації з діагностичним управлінням (підрозділ 3.1). Методи аналізу і синтезу — для декомпозиції концепції безбар'єрності на п'ять вимірів (процедурний, економічний, інформаційний, темпоральний, психологічний) з подальшою їх інтеграцією в математично формалізований індекс інституційної безбар'єрності за формулою $ІБ = 0,25 \times Бп + 0,25 \times Бе + 0,20 \times Бі + 0,15 \times Бт + 0,15 \times Бпс$ (підрозділи 1.2, 3.1). Порівняльний метод — для зіставлення показників України та країн ЄС, зокрема навантаження на інститут омбудсмана (316 звернень на 100 000 населення в Україні проти 14 у Німеччині, 45 у Польщі), а також аналізу досвіду трансформацій в Естонії, Грузії та Польщі (підрозділ 2.2). Метод наукової абстракції — для виділення ключових дисфункцій публічного управління та формулювання концепції «діагностичної функції омбудсмана» (підрозділи 2.3, 3.1).

Спеціальні методи публічного управління. Інституційний аналіз — для дослідження ролі омбудсмана, НАДС, місцевих органів влади в системі

забезпечення прав людини та визначення їх нових ролей у запропонованій моделі (підрозділи 2.1, 3.2). Гар-аналіз (аналіз розривів) — для ідентифікації п'яти системних розривів між європейськими стандартами та українською практикою: процедурного, інституційного, безбар'єрного, виконавчого, фінансового (підрозділ 2.3). Метод організаційно-правового моделювання — при розробці моделі SAMDG та механізму її реалізації через п'ять функціональних блоків (підрозділ 3.1). Метод формалізації та квантифікації — при створенні математичної формули індексу інституційної безбар'єрності (підрозділ 3.1). Матричний метод — для побудови матриці відповідальності семи ключових акторів впровадження та таблиці механізмів подолання восьми дисфункцій публічного управління (підрозділи 3.2, 3.3). Метод сценарного планування — для розробки альтернативних сценаріїв впровадження (швидкий мир, затяжна війна, політичні зміни) та планів «Б» для шести критичних точок прийняття рішень (підрозділ 3.3).

Концептуальні підходи: принципи публічного адміністрування SIGMA/OECD для країн-кандидатів на вступ до ЄС, підхід Human Rights-Based Approach для інтеграції прав людини в усі аспекти публічного управління, теорія path dependency для пояснення інституційної інерції пострадянської бюрократії та обґрунтування необхідності компенсаторних механізмів. Методологія дослідження включала також елементи антикризового управління, враховуючи необхідність впровадження реформ в умовах воєнного стану.

Емпіричну та інформаційну базу дослідження склали: щорічні та спеціальні доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за 2021–2024 роки (статистика 123 221 звернення у 2024 році); матеріали практики застосування Закону України «Про адміністративну процедуру»; принципи публічного адміністрування SIGMA/OECD для країн-кандидатів; рекомендації Ради Європи щодо good administration та процедурних гарантій; звіти про виконання Угоди про асоціацію Україна–ЄС (розділ «Юстиція, свобода та

безпека»). Порівняльні дані: статистика омбудсманів країн ЄС (Німеччина — 14, Польща — 45, Франція — 50 звернень на 100 000); досвід реформ в Естонії, Грузії, Польщі. Статистичну основу формували: дані Держстату, Мінцифри, НАДС щодо цифровізації, кадрового забезпечення, доступності послуг; Diia Statistics 2024; SIGMA Monitoring Reports for Ukraine; Freedom in the World 2025: Ukraine; Corruption Perceptions Index 2024.

3. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційну роботу виконано в межах наукової теми навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна «Механізми розвитку людського потенціалу в інноваційній економіці» (номер державної реєстрації № 0120U105742).

Особистий внесок здобувача у виконання науково-дослідної роботи полягає (а) в узагальненні європейських стандартів та виявленні факторів асинхронності між формальним прийняттям норм і реальними управлінськими практиками в Україні та (б) у розробці організаційно-правової моделі та механізму реалізації європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини, які увійшли до щорічних наукових звітів кафедри публічної політики за 2023–2025 роки.

4. Особистий внесок дисертанта в отримання наукових результатів та їх новизна.

Здобувач безпосередньо брав участь у виконанні всіх етапів проведення дослідження. Ним проаналізовано літературні джерела за темою дисертаційної роботи, здійснено постановку мети і завдань дослідження, отримано, оброблено та узагальнено результати досліджень, обґрунтовано основні положення роботи та висновки. Усі наукові та практичні результати, що наведені в дисертації, отримані особисто здобувачем.

Новизна наукових результатів конкретизується в таких положеннях:

вперше

– науково обґрунтовано можливість реалізації європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини через організаційно-правову модель синхронної адаптації з діагностичним управлінням (SAMDG), яка замість традиційного лінійного впровадження (закон → інституції → практика) передбачає паралельну активацію трьох функціональних рівнів — діагностичного, компенсаторного та трансформаційного — з різною інтенсивністю. Доведено, що використання омбудсмана як системного діагностичного індикатора з автоматичною активацією компенсаторних механізмів при перевищенні порогових значень (50 звернень на 100 000 населення) дозволяє досягти функціональної еквівалентності європейським стандартам за 3–5 років в умовах воєнного стану та інституційної слабкості, що підкріплюється математично формалізованим індексом інституційної безбар'єрності $ІБ = 0,25 \times Бп + 0,25 \times Бе + 0,20 \times Бі + 0,15 \times Бт + 0,15 \times Бпс$, де кожен компонент відображає відповідний вимір доступності;

удосконалено

– аналітичні підходи до оцінювання відповідності національної системи публічного управління європейським стандартам через розробку інтегрованої моделі, що синтезує інструментарій Венеційської комісії, методологію SIGMA, принципи ELoGE та індикатори ОНЧР в єдину систему багаторівневого моніторингу. На відміну від існуючих фрагментарних підходів, запропонована модель забезпечує комплексну оцінку на чотирьох рівнях — нормативному, інституційному, процесному та результативному, з обов'язковою верифікацією через множинні джерела даних. Обґрунтовано необхідність адаптації європейських методологій оцінювання безбар'єрності до українського контексту через

інтеграцію фізичних, цифрових та сервісних вимірів доступності в національну систему моніторингу;

– організаційно-правовий механізм реалізації європейських стандартів публічного управління шляхом розробки системи подолання восьми ключових дисфункцій публічного управління (процедурний нігілізм, кадрова деградація, цифрова імітація, часова безвідповідальність, корупційна стійкість, відомча автономія, громадянська пасивність, міжвідомчі бар'єри) через інтеграцію автоматизованого контролю в існуючі системи електронного документообігу без створення нових бюрократичних структур. Запропонований механізм відрізняється від традиційних підходів використанням мережі 3 000 процедурних чемпіонів як внутрішніх агентів змін з юридичним захистом від звільнення та ротацією кожні два роки для запобігання корупційному захопленню. Диференціація інструментів для центральних органів виконавчої влади, місцевих держадміністрацій та органів місцевого самоврядування забезпечує адаптивність механізму до інституційної неоднорідності українського публічного управління в умовах воєнного стану;

дістали подальшого розвитку

– теоретичні засади безбар'єрності в системі публічного управління через розширення концепції безбар'єрності з фізичної та цифрової доступності на процедурну, економічну та темпоральну доступність правосуддя та адміністративних послуг, де інституція омбудсмана виступає одночасно як діагностичний індикатор наявності системних бар'єрів та компенсаторний механізм їх подолання. Високе навантаження на омбудсмана (316 звернень на 100 000 населення в Україні проти 14 у Німеччині) свідчить не про ефективність інституції, а про її вимушену роль «універсального пандуса» до системи правосуддя — безкоштовного, неформального та доступного каналу захисту прав для тих, хто стикається

з процедурними, економічними, інформаційними та психологічними бар'єрами. Тематична структура звернень формує «карту бар'єрів» національної правової системи, вказуючи на конкретні сфери, де формальні механізми захисту прав залишаються недоступними для громадян;

– теоретико-методологічні підходи до систематизації механізмів захисту прав людини в публічному управлінні через розробку комплексного картографування європейської інституційної архітектури, що інтегрує багаторівневу структуру управління, функціональну типологію інструментів, канали впливу та механізми активації в єдину аналітичну модель. На відміну від існуючих фрагментарних досліджень окремих елементів системи, запропонований підхід дозволяє виявити синергетичні ефекти взаємодії різних моделей управління та ідентифікувати оптимальні точки входу для національних систем у процесі європейської інтеграції. Розкрито механізм трансформації м'якого права в обов'язкові стандарти через поетапну легалізацію та доведено ефективність превентивних інструментів типу Human Rights by Design в умовах цифрової трансформації публічного управління;

– методологічні засади координації багаторівневого управління в процесі реалізації європейських стандартів через розробку матриці відповідальності семи ключових акторів (політичне керівництво, органи-виконавці, місцева влада, громадянське суспільство) з визначенням критичних точок прийняття рішень (decision gates) та системи раннього попередження про ризики. Запропонована система координації відрізняється від класичних ієрархічних моделей використанням горизонтальних зв'язків між акторами, вбудованими планами альтернативних дій для кожної критичної точки та автоматичними тригерами ескалації при перевищенні порогових значень індикаторів

ризик. Це дозволяє забезпечити стійкість реформ до політичної турбулентності, інституційного саботажу та ресурсних обмежень через розподілену відповідальність та взаємний контроль акторів.

5. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються.

Викладені в дисертації наукові положення, висновки та рекомендації відповідають вимогам щодо такого виду наукових досліджень. Обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій дисертації підтверджується використанням автором фундаментальних положень теорії публічного управління та адміністрування, досліджень українських і зарубіжних учених, а також фактом опрацювання ним значного масиву теоретичних джерел та емпіричних даних.

Обґрунтованість отриманих результатів підтверджується також їх позитивною оцінкою в процесі апробації на науково-практичних конференціях і конгресах, публікацією результатів дослідження у фахових виданнях.

6. Наукове, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Наукове значення роботи полягає у вирішенні актуального науково-прикладного завдання — розробці організаційно-правових засад реалізації європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини в Україні через подолання асинхронності між формальною імплементацією норм та реальною трансформацією адміністративних практик в умовах воєнного стану, інституційної слабкості та обмежених ресурсів.

Практичне значення одержаних результатів полягає в обґрунтуванні рекомендацій щодо реалізації європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини в умовах воєнного стану та європейської інтеграції. Сформульовані положення і висновки мають адресну спрямованість, що підтверджується відповідними довідками про впровадження.

Запропонована організаційно-правова модель синхронної адаптації з діагностичним управлінням (SAMDG) та механізм її реалізації використані Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини при підготовці аналітичних матеріалів щодо моніторингу безбар'єрності та удосконалення системи реагування на звернення громадян, зокрема в частині застосування індексу інституційної безбар'єрності для виявлення системних бар'єрів у різних сферах публічного управління (довідка про впровадження).

Авторські розробки щодо концепції процедурних чемпіонів як внутрішніх агентів змін, системи подолання восьми ключових дисфункцій публічного управління та матриці відповідальності семи ключових акторів реалізації європейських стандартів використані Харківською обласною державною адміністрацією при підготовці регіональних планів виконання Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, зокрема в частині адаптації механізму до прифронтових територій (довідка про впровадження Департамент соціального захисту населення № 12.01-26/2007-01 від 11.05.2026 р.)

Авторські розробки щодо концептуальних основ європейських стандартів публічного управління, методологічних підходів до оцінки інституційної безбар'єрності та організаційно-правового механізму реалізації європейських стандартів доповнили лекційний матеріал і навчально-дидактичний інструментарій дисциплін «Концептуальні засади розвитку публічного управління та адміністрування» та «Глобальне врядування і міжрівневі відносини у публічному управлінні» (освітньо-наукова програма третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, спеціальність 281) в ННІ «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (акт про впровадження).

7. Повнота викладення матеріалів дисертації в роботах, опублікованих автором.

Основні положення дисертації опубліковано у 6 наукових працях, зокрема це 3 статті у фахових виданнях з публічного управління та адміністрування, 3 публікації, які є апробаціями авторських ідей і опубліковані у збірниках наукових заходів.

- Бабич О. В. Перспективи працевлаштування осіб з інвалідністю в Україні. Теорія та практика державного управління. 2025. Вип. 1 (80). С. 366–377. DOI: <http://doi.org/10.26565/1727-6667-2025-1-20>. URL: <https://periodicals.karazin.ua/tpdu/article/download/27043/24024>
- Бабич О. В. Забезпечення створення безбар'єрного простору в Україні. Державне будівництво. 2024. № 2 (36). С. 620–634. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-2-42>. URL: <https://periodicals.karazin.ua/db/article/download/25975/23308/>
- Бабич О. В. Міжнародний досвід у сфері працевлаштування осіб з інвалідністю. Теорія та практика державного управління. 2024. Вип. 2 (79). С. 392–403. DOI: <http://doi.org/10.26565/1727-6667-2024-2-20>

8. Дотримання академічної доброчесності.

На підставі вивчення тексту дисертації здобувача, наукових праць здобувача та Протоколу контролю оригінальності (перевірку наявності текстових запозичень виконано в антиплагіатній Інтернет-системі Strikeplagiarism.com) встановлено, що дисертаційна робота виконана самостійно, текст дисертації не містить недозволених текстових запозичень без відповідних посилань на першоджерела (джерела), а дисертація відповідає вимогам академічної доброчесності.

9. Апробація матеріалів дисертації.

Результати дослідження оприлюднені на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях та конгресах, зокрема: «Публічне управління

XXI століття: нові виклики і трансформації в умовах війни» (м. Харків, 2024 р.); «Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і післявоєнного періодів» (м. Харків, 2023 р.); XXIV Міжнародний науковий конгрес ХНУ імені В. Н. Каразіна (м. Харків, 2022 р.).

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

– Babych O. Application of a Barrier-free Access in the Field of Public Administration in Ukraine / Mykhaylets L., Babych O. / Публічне управління XXI століття: нові виклики і трансформації в умовах війни : зб. наук. матер. XXIV Міжнар. наук. конгресу. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2024. С. 501–510. URL: <https://ekhnuir.karazin.ua/bitstreams/629bcd04-59de-46e0-91c3-a6258a5de578/download>

Внесок здобувача: ідентифікація проблем і пошук літератури.

– Babych O. Some aspects of state policy human rights protection / Shur V. M., Ignatenko L. Yu., Babych O. / Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і післявоєнного періодів : зб. наук. матер. XXIII Міжнар. наук. Конгресу. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2023. С. 104–108. URL: <https://dspace.univer.kharkov.ua/handle/123456789/18045>

Внесок здобувача: ідентифікація проблем і пошук літератури.

– Babych O. World Experience in sphere of local Government. Публічне управління XXI століття: нові виклики і трансформації в умовах війни : збірник тез XXIV Міжнародного наукового конгресу. ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2022. С. 289–293. URL: <https://ekhnuir.karazin.ua/bitstreams/13149f84-c0de-4bea-979c-690ea535dc36/download>

10. Оцінка структури, мови та стилю дисертації.

Матеріал дисертації викладено в логічній послідовності, обґрунтовано та доступним чином для сприйняття. Дисертація написана науковим стилем мовлення, структура дисертації відповідає алгоритму здійсненого автором дослідження. Зміст, структура, оформлення дисертації та кількість публікацій відповідають вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 р. № 40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації».

11. Відповідність змісту дисертації спеціальності, за якою вона подається до захисту.

За своїм фаховим спрямуванням, науковою новизною і практичною значимістю дисертаційна робота Бабича О. В. на тему «Реалізація європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини в Україні» повністю відповідає галузі знань 28 — «Публічне управління та адміністрування» та паспорту спеціальності 281 — «Публічне управління та адміністрування». Здобувачем повністю виконано освітню та наукову складову третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

12. Результати обговорення та проведення презентації. Рекомендація дисертації до захисту.

Здобувач представив основні результати своєї дисертаційної роботи на розширеному засіданні кафедри публічної політики навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна щодо попередньої експертизи дисертації (Витяг з протоколу № 7 розширеного засідання кафедри економічної політики та менеджменту від 29 квітня 2026 р.) у формі презентації та наукової дискусії

після її завершення. На даному засіданні були присутні 12 науковців, із яких 4 докторів наук та 8 кандидатів наук.

У рамках цього розширеного засідання було ухвалено одностайно (12 голосів «за») рекомендувати дисертаційну роботу Бабича Олександра Вікторовича «Реалізація європейських стандартів публічного управління у сфері забезпечення прав людини в Україні» до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування.

Головуючий на розширеному засіданні
кафедри публічної політики ННІ «Інститут
державного управління» ХНУ імені В.Н. Каразіна –
доктор наук з державного управління, професор,
завідувач кафедри економічної політики
та менеджменту Харківського національного
університету імені В.Н. Каразіна

Микола ЛАТИНІН